

Nhß có tiếng violin, cuộc biểu tình trở nên sang trọng một cách lạ thường.

Chßng có chút tiếng tăm trong giới nghỉ ngơi, chßng một buổi khen, chßng một danh hiệu.

Năm tußn nay, ngồi nghỉ ngơi già Tß Trí Hß cùng tiếng violin của mình hòa vào dòng nghỉ ngơi yêu nßc xußng đßng, biểu diễn vì hội đồng thân yêu, vì hội thi sẽ còn của dân tộc, và cũng vì nét đẹp khó ß đâu có đßc gì a đoàn nghỉ ngơi biểu tình Violin Nam.

Tôi hay đùa với cß: “Nếu một người gái cô Kim Tiên là hoa hậu của đoàn biểu tình, thì chắc chắn cô phải là người sẽ nhân dân của đoàn biểu tình”.

Nói về cuộc đời thăng trầm với người sẽ nhân dân này, chắc chắn có thể viết hẳn thành một cuốn tiểu thuyết.

Hàng hũ lý tưởng cách mạng, hàng năm tháng Hà Nội cùng cá mián bác dán sác ngái sác cáa cho tián pháng, chàng thanh niên trá tuái và cây đàn violin đã cùng bao thanh niên ngày đó xuáng đáng cát lên lái ca tiáng hát thá hián lòng dân.

Rái vì hàng bát công, hàng ngang trái cáa cuác sáng, vì đáu tranh cháng tham nhũng đán cùng, anh ká sá tài ba tá bá mái công danh sá nghiáp, tá bá cái hào nhoáng bên ngoài đá cùng ngái bán đái cáa mình là cây đàn, đi kháp đát nác biáu dián cho đáng bào.

Và giá đây, trác nguy cá mát bián; mát đáo, ông lão báy mái hai tuái đác sáng lái cái thái thanh niên sôi nái, cái thái láng láng cùng bán bè xuáng đáng biáu thá lòng yêu nác mát cách công khai.

Đáu cho bây giá không đác nhá xáa, nào chính quyán ngăn cán, nào tuái cao sác yáu, nào hàng thiáu thán vá vát chát hàng ngày không sao ngăn đác bác chân mát ông già.

Nhá có tiáng violin, cuác biáu tình trá nên sang tráng mát cách lá tháng.

Ngày cá du khách nác ngoài cũng phái ngác nhiên cho ráng Hà Nội đang tá chác mát lá hái nào đó.

Xen lán tiáng đáng cá xe cá, tiáng hô cáa ngái yêu nác, hàng khúc hát cháng phô dián ká thuát cháng bài bán đúng quy luát thanh nhác là tiáng vá cám hay đán lá ká.

Chúng ta tháy đác cá trong đoàn biáu tình, mát cô Tránh Kim Tián thát tha trong tà áo dài, mát cô Bùi Hàng hàng kháng khái ná nác thù nhà gánh trên vai, vài ba cô cáu láa tuái hác trò tuái ăn tuái chái mái ngày nào còn nhá mãi trong đáu câu đáu tiên “năm đáu Bác Há đáy”.

Và giáa đoàn ngái, nái bát lên hình ánh tay nhác công láng du râu tóc bác phá kéo lên tiáng

đàn Thách Sanh đui lữ Lý Thông.

Cái ngày xét x& LS. Cù Huy Hà Vũ, c& cũng có m&t. C& b&o có m&t đ& xem chính quy&n làm gì v&i ng&i yêu n&c.

S& th&m k&t thúc, m&i ng&i th&t v&ng vì m&t phiên tòa vô phép t&c.

T&i phiên phúc th&m, hy v&ng l&i đ&c nhen nhóm. Ti&c thay, ti&c thay ông lão b&y hai tu&i l&i th& dài l&n n&a.

Ch&ng v&, ch&ng con, ch&ng ng&i thân, ngay c& chi&c xe đ&p cũng đi m&n c&a b&n, tài s&n c& có trong tay ch& là cây đàn vĩ c&m và mandolin, nh&ng t&m nh& l&u ni&m và ch&c cu&n l&u bút ghi l&i m&i c&m xúc c&a ng&i yêu m&n th& âm nh&c đ&ng ph& m&c m&c dành t&ng lão ngh& s&.

Nhi&u khi c& cũng hay t&u v&i m&y anh em blogger chúng tôi, có b&n c& b&o anh Lê Dũng: “Nh& anh ch&p tôi nhi&u nhi&u b&c nh&, r&i in h& tôi ra m&t cái đĩa CD, sau này có hai năm m&i, tôi cho nó đi theo tôi cũng hai cô tình nhân (ám ch& hai cây đàn) và nh&ng h&n ch&c cu&n s& l&u bút.”

Có lúc ng&i riêng v&i tôi c& l&i ngh&n ngào: “Ông đ&nh nh& b&n nh&c vi&n làm m&t cái đĩa thu& l&i đ& ch&c bài nh&c yêu n&c, b&t khi đi bi&u tình.

Ai ng& đ&c ba bài r&i thì ông th&y giáo s& quá không cho sinh viên làm t&p thành ra công toi.”...

Hà N&i đã b&c sang thu, lá vàng b&t đ&u r&i. Việt Nam t&ng t& hào v&i mùa thu l&ch s& năm nào. Nay ph&i chẳng cái mùa thu đó đang đ&c tái hi&n l&i, cũng hào hùng nh&ng thêm c& hào

hoa.